

På tröskeln till livet

Kära David!

JAG MINNS FÖRSTA gången jag såg dig. Mamma och jag var på Mödravårdscentralen vid Brommaplan och barnmorskan visade oss dig med en ultraljudundersökning. Du såg ut som ett litet monster. Vilken lättad jag kände när jag flera månader senare fick se dig på riktigt och upptäckte att du inte alls såg ut som något monster!

Redan innan jag riktigt visste vem du var, bad jag för dig. Nu är du 18 år gammal och tar snart studenten. Du har ju alltid varit en naturlig del av vår familj, och det är svårt att föreställa mig hur annorlunda livet kommer att bli när du flyttar hemifrån. Jag hoppas av hela mitt hjärta att vi alltid kan ha en bra relation och alltid ha en öppen kommunikation med varandra.

Inom de närmaste tio åren kommer du att fatta några av ditt

livs viktigaste beslut: vad du ska läsa, vad du ska jobba med, var du ska bo, om du ska gifta dig (och med vem), om ni ska skaffa barn, om du ska köpa en bostad, vilken församling du ska engagera dig i, hur du ska hantera

dina pengar och mycket, mycket mer. Innan du flyttar hemifrån vill jag ge dig några goda råd om hur man fattar bra beslut plus några tankar om hur man hittar Guds vilja med sitt liv.

Under årens lopp har jag pratat med många ungdomar som gärna vill leva för Gud. De vill hitta Guds vilja med sitt liv men vet inte riktigt hur de ska bära sig åt. Så var det för mig också.

Ända sedan den stund då jag först förstod att det fanns andra länder, språk och kulturer var jag jättefascinerad. När jag kom till tro började jag läsa missionärsbiografier. En av dem berättade om fem amerikanska missionärer som försökte nå en avlägsen stam i Ecuadors djungel. Urinvånarna där hade aldrig haft kontakt med vita människor, och missionärerna dödades. Deras änkor kände så tydligt att Gud älskade dessa människor att de återvände till området, etablerade kontakt med dem, lärde sig språket och ledde så småningom många människor – inklusive de män som hade mördat

**”Inom de närmaste
tio åren kommer du
att fatta några av ditt
livs viktigaste beslut.”**

deras makar – till tro på Jesus.¹ Jag minns att jag tänkte: *har jag en så stark tro att jag skulle vara villig att dö för Jesus?* Samtidigt förstod jag att det var osannolikt att jag skulle behöva dö martyrdöden. Det måste vara mycket viktigare att vara villig att *leva* för Jesus.

Jag började ta med mig min gamla King James-bibel till skolan varje dag och läsa den på rasten. Jag försökte vittna för mina klasskamrater. Jag hade mycket iver och lite kunskap. Nuförtiden har jag kanske motsatt problem: mycket kunskap men inte så mycket energi...

Men hur leder Gud människor? Hur upptäcker man Guds vilja? Hur kan du veta om Gud kallar dig till en särskild tjänst eller ett särskilt arbete? Håll utkik – det lär bli många fler brev!

Kram, Pappa